

DE PRIJZEN om te wateranden

Forum Hadriani, dat gewend is goed voor de dag te komen, doet dit de traditie getrouw, ook in de loterij. Er zijn prijzen, kostelijke prijzen, die ieder verlokken een kansje te wagen. In deze tijd van goederschaaerste was het een heel probleem om een keurcollectie aan waardevolle prijzen bijeen te brengen, doch dank zij veler medewerking is de leiding van de loterij hierin op uitnemende wijze geslaagd.

De prijzen, er zijn er meer dan honderd, zijn van uiteenlopende aard, doch één ding hebben ze alle gemeen: zij zijn de moeite waard.

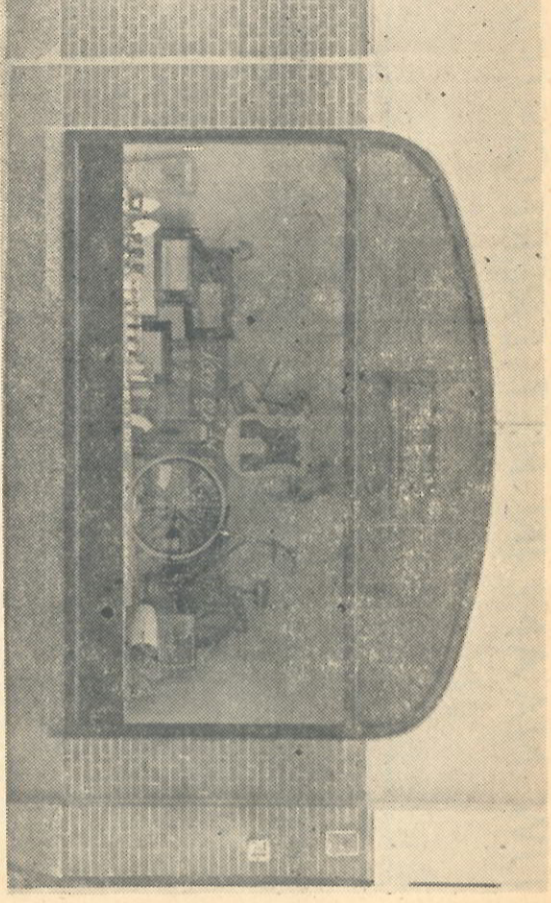
Welke moeite? De moeite van het kopen van loten met voor de koper de prettige gedachte dat hij zodoende niet alleen de Voorburgse harmonie mederdaad steunt, doch hem bovendien de kans biedt eigenaar te worden van:

De eerste prijs zijnde: een radiotoestel, type ERRES KY 477, winkelprijs vijftiendertig vijf en zeventig gulden, f 575.—

De tweede prijs is ook een radiotoestel en wel een van het type ERRES KY 466. Winkelprijs: drie honderd twee en negentig gulden vijftig cent — f 392,50.

De derde prijs is wederom een radiotoestel, van het type ERRES, KY 465, winkelprijs twee honderd tachtig gulden — f 280.—

De vierde prijs is een stofzuiger van het uitzonderlijk fraaie torpedomodel SZ 14. Winkelprijs honderd drie en veertig gulden — f 143.—

De prijzen in de loterij zijn vele, teveel om alle in de etalage aan de Parkweg 74c te kunnen worden tentoongesteld.

Niettemin is er veel te zien, en ieder die ervoor staat zegt: „Wat een prachtige prijzen. Ik doe mee.“ Natuurlijk doet U mee. Alle rechtgeaarde Voorburgers helpen Forum Hadriani, hetzij door zelf een of meer loten te nemen, hetzij door zich op te werken als verkoper en vrienden en kennissen te bewerken. Want, weet U, heel Voorburg moet meedelen om dit feest te doen slagen en hun orkest helpen. Per saldo is Forum Hadriani een tipstisch Voorburgse instelling die wij niet gaarne zouden missen. „Hebt U al een lot genomen?“ U neemt er meer! Goed zo.

De vijfde prijs is eveneens een stofzuiger, type SZ 13, met een winkelprijs van honderd drie en dertig gulden — f 133.—

De zesde prijs is wederom een kostbaar bezit, een heren- of damesrijwiel naar keuze. Winkelprijs honderd zes en twintig gulden — f 126.—

De zevende prijs is gelijk aan de zesde: een dames- of herenrijwiel naar keuze.

De achtste prijs een artikel dat de meeste Hollandse huisvrouwen uit eigen ervaring nog niet kennen doch wat zich reeds snel

begint in te burgeren: een elektrische zelfwrijver. Winkelprijs honderd zeventien en dertig gulden, f 137.—

Elk een elektrische verwarmingsdekken ter waarde van een en dertig gulden vijf en tachtig cent — f 31,85.

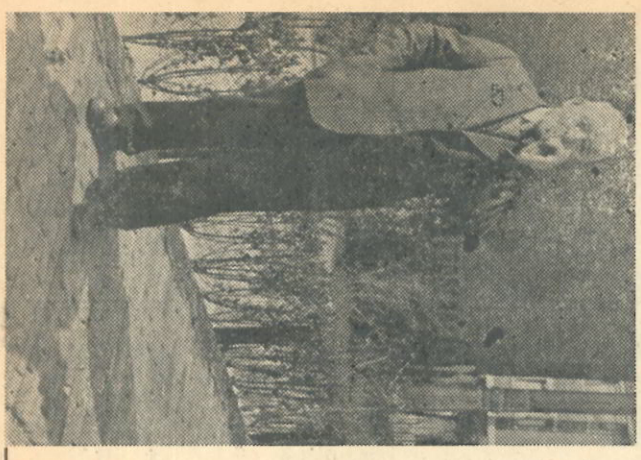
12e, 13e en 14e prijs, elk een elektrische babydeken, ter waarde van zes en twintig gulden — f 26.—

15e, 16e, 17e, 18e, 19e en 20e prijs. Elk een elektrisch strijkijzer, winkelprijs f 12,65.

21e prijs een stel van 3 aluminium pannen, 22e prijs 6 kop en schotels, 23e prijs 6 melkbekers, 24e prijs een schemerlampje.

25e prijs een fruitschaal. Verder: kop en schotels, melkkanen, pannen, bakers, vazen, fotolijsten, fruitschalen, enzamen

een OUDGEDIENDE van de harmonie

Dit is de heer Slinger, een der steunpilaren van Forum Hadriani. Hij is nu 71 jaar oud, woont aan de Parkweg en is ondanks zijn leeftijd een krasse baas die het drie jaar geleden nog presteerde om bij de bevestigingsvereniging zijn nummerje mee te blazen. Wat dit blazen betreft: daar heeft hij ervaring in, want in 1897 werd hij al lid van Forum Hadriani, heeft daar allerlei instrumenten bespeeld en eindigde op de tuba. Als repetitor van aspirant harmonieleden heeft hij er velen in zijn huiskamer de eerste bevingen bijgebracht; zijn vrouw vond dat helemaal niet erg, integendeel, het was gezellig, en de buren maakten ook nooit bezwaar, ook al zakte er zés man tegelijk in de huiskamer te blazen.

Zowel de waterleiding als het orkest zijn van mening dat de heer Slinger zijn rust dubbel en dwars verdient heeft. Forum Hadriani ziet in hem een dier oude getrouwen, die de harmonie door alle jaren trouw bleven en die steeds bereid waren voor hun vereniging een extra prestatie te leveren.

Nummer 126
het V.D.H-tje
22 Mei 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
— VAN DER HEEM N.V. — DEN HAAG — HOLLAND

Radio- en Stofzuigerfabriek: —
Maanweg - Den Haag

Motorenfabriek: —
Absterderijk - Utrecht

Rijwielafabrik De Kroon: —
Laakweg - Den Haag

Verkoopkantoor: —
Maanweg - Den Haag

Hr. J. VAN RANDWIK 40 jaar bij STOKVIS

Dinsdag 18 Mei 1948 was het 40 jaar geleden, dat de heer J. van Randwijk bij STOKVIS in dienst trad. In die 40 jaren is hij opgeklimmen tot directeur van dit concern „uitstijgend door rustig en gestadig werken, volharding, kennis van zaken, mensenkennis en ondernemingsgeest“ zoals de heer Th. Stokvis in het feestnummer van de Eres Expres van hem getuigde.

De naam van Randwijk is onverbrekelijk verbonden met de geschiedenis van VDH. Met hem knoopten de heer P. H. J. en L. W. v. d. Heem, directeur-oprichter van een heel klein radio-fabriekje relaties aan, die op de lange duur gevolgd hadden, dat STOKVIS nu de ERRES radio's verkoopt, de heer J. van Randwijk, president-commissaris van onze onderneming is, en de belangen van Stokvis en VDH dusdanig verflochten zijn, dat beide bedrijven samen groot werden en nog groter worden.

De ERRES Expres, die wij in deze gaarne aanhalen, zegt daarvan: „Van de vele zaken, die door van Randwijk met succes tot stand gekomen zijn, wil ik er slechts één noemen: Afdeling Radio. Aangevangen als een kleine onbeduidende afdeling, heeft deze in de loop der jaren zich dermate ontwikkeld, dat deze thans een zeer belangrijke plaats inneemt in het Stokvis-bedrijf. Dit is te danken aan een knap en resoluut bestuur om zich vast te klemmen aan twee even voortvarenden personen als van Randwijk zelf, de Gebroeders P. H. J. en L. W. van der Heem. Toen dezen zich bij Stokvis & Zonen kwamen aanmelden, werden zij door van Randwijk te woord gestaan. De gebroeders samen hadden slechts één met de hand in elkaar gepruikt, zogenaamd radiotoestel bij zich met de bedoeling om Stokvis & Zonen te bewegen met hen in zee te gaan in het „Op Hoop van Zegen“-schuitje, om te gaan fabriceren. Muziek kwam er al uit de met de hand gemakte radio, doch van Randwijk voelde bij intuïtie toen alreeds toekomstmuziek.

Enige weken daarna, na eerst met zijn toenmalige directie van gedachten gewisseld te hebben, werd op aandringen van van Randwijk besloten met de Gebroeders van der Heem hand aan hand de grote moeilijke weg te gaan bewandelen om radiotoestellen te gaan fabriceren en door Stokvis & Zonen onder het nu zo wel bekende merk „ERRES“ te verkopen.

„ERRES MAARREEN ERRES“ is spreekwoordelijk geworden. Een behaalde overwinning door Stokvis & Zonen en door Van der Heem's fabrieken, welke laatste thans onder de groot-ondernemingen van Nederland hun plaats verworven hebben. Men kan gerust beweren, dat het succes met „loon naar werken“ bekroond is geworden door initiatief en vooruitziende blik.

Er is voor VDH alle reden om dit jubileum van de president-commissaris mede te vieren. Wij kennen de heer J. van Randwijk beter dan vele andere bedrijven hun president-commissaris, want dikwijls is hij bij ons aan de Maanweg en menigmaal hebben wij hem als redenaar kunnen beluisteren, hetzij in Metropole, Directie of in de Maanweg bij zijn voordracht over het handelshuis Stokvis.

De VDH-er zag zijn oude kennis die nu elders werkt, onverwachts terug.

„Ha, die Kees. Wat kijk je zuur, jô! Ruzie gehad?“

„Hallo, Piet. Nee, geen ruzie gehad, maar op onze fabriek is het de laatste tijd om uit je vel te springen.“

„Wat is er dan aan de hand?“

„Nou, je weet toch wel, dat er bij ons veel nieuw personeel is aangeworven?“

„Ja, wel dan?“

„Nou, die nieuwelingen bij ons moeten zo gauw mogelijk aan het werk kunnen gaan: er was weinig tijd te missen.“

„Wat zeg je me nou?“

„Dat is de manier om het werk aan anderen te leren. Daar zit het hem in, Kees.“

„Best mogelijk, maar helemaal snap ik het nog niet.“

„Ga mee naar huis, dan zal ik 't vertellen.“

(Wordt vervolgd.)

HOOFDPIJN EN B.K.T.

die vroeg, of ik ergens hinder van had en waarom die nieuwelingen nog niet goed konden werken.

Of ik ergens last van had! „Pijn in m'n hoofd! Kreng grote bedragen te horen wat die uital allemaal kostte en of ik dat wel goed begreep. Drie nieuwelingen moest ik maar meteen ontslag aanzeggen, en dat waren nou juist mensen die het werk graag deden. Je rent en draaft de hele dag en dan krijg je dat nog op de koop toe!“

„Is me helemaal duidelijk, Kees!“

„Jou duidelijk?“

„Dat zal ik je zeggen. Dat zit 'm in de B.K.T.“

„Wat zeg je me nou?“

„Dat is de manier om het werk aan anderen te leren. Daar zit het hem in, Kees.“

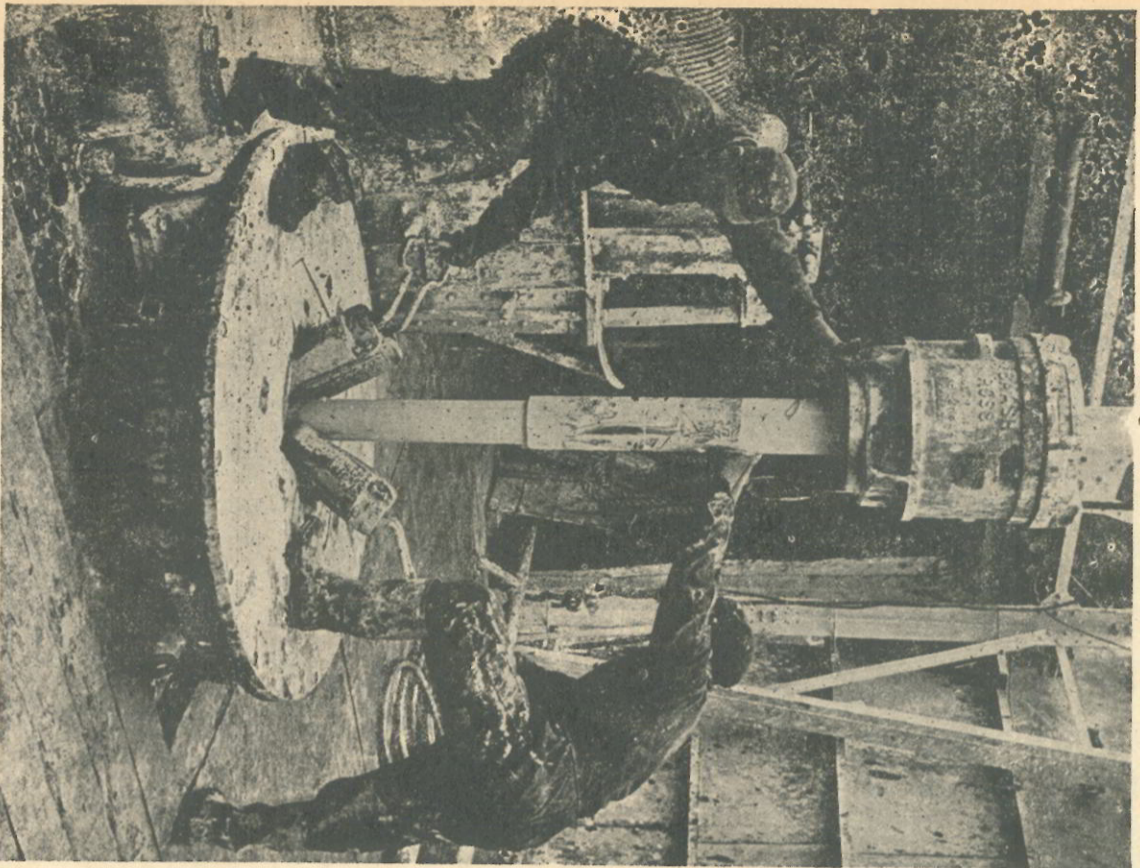
„Best mogelijk, maar helemaal snap ik het nog niet.“

„Ga mee naar huis, dan zal ik 't vertellen.“

(Wordt vervolgd.)

OLIE UIT EIGEN BODEM

BOORTORENS IN DE DRENTSE ACHTERHOEK

weg af te leggen voor hij uit de benzinepomp in de tank van Uw auto stroomt. Een der maatschappijen die bij deze oliewinning een eerste viool speelt is de Bataafse Petroleum Maatschappij, onderdeel van het machtige Shell-concern. Deze „Bataafse“ of B.P.M. zoals de maatschappij in de omgang heet, is hier te lande belast met het zoeken, winnen, raffineren en onderzoeken van de olie. De verkoop geschiedt door een aparte verkoopmaatschappij, Shell Nederland, de vroegere Bataafse Import Maatschappij.

Deze Koninklijke Shell nu is al in 1933 begonnen met het aftasten van de Nederlandse bodem. Tijdens de oorlog werd raak gestoten in Schoonebeek doch de zaak werd zoveel mogelijk getraineed om de Duitsers niet te helpen met onze olie. Na de bevrijding tastte men met alle kracht toe en zo verzezen de slanke boortorens in het stille land van Schoonebeek. De aardolie van Schoonebeek ligt op een diepte tussen de acht- en negenhonderd meter. Om die olie te bereiken boort men één put met behulp van boorpijpen die door een sterke machine worden rondgedraaid. De betiel vreet door de aardlagen heen en wordt gekoeld door een stroom spoeling, een soort dunne modder, die tevens het losgewerkte boorgruis langs de buitenkant van de pijpen omhoogvoert en de wanden van het boorgat afpleistert.

Als het boorgat op voldoende diepte is, wordt een bekleding met stalen buizen aangebracht waardoor het boorgat niet kan instorten. Wanneer de olievoerende laag bereikt is haalt men de boorpijpen uit de put, laat een nauwe buis waarvan het laatste stuk uit een „zeefpijp“ bestaat in en verwijdt de spoeling.

Als de druk in de olievoerende laag nu voldoende is, vloeit de olie door deze gasdruk uit de putmondning. Is de druk echter niet hoog genoeg — hetgeen in Schoonebeek het geval is — dan wordt de olie opgepompt door middel van een pomp die men in het boorgat laat zakken. Deze pomp wordt bewogen door middel van een pomppook. De Schoonebeekers hebben de rustig op en nee gaande pomppokken de naam van „jakkikers“ gegeven. Men moet zich niet voorstellen dat zo'n olieveld een geweldige drukte te zien geeft. Zoals vroeger de verveners het veen aaftasten door het graven van kanalen en haaks daarop zijkanalen, welke op hun beurt weer zijtakken hadden in Schoonebeek het land opengelegd door wegen en buisleidingen. De N.A.M. huurt bij de boer onder wiens land men olie wil boren, de benodigde vorkante meters en zet daarop een boortoren. Het vervoer van het constructiemateriaal voor die toren, de pijpen, boormachines en buisleidingen vordert wegen, welke er dan ook komen. Zo wordt dit olienveld, dat momenteel nog slechts een oppervlakte van 32 km² heeft, doorsneden van secundaire en zijwegen en vooral buisleidingen.

Van elke productieve put, te herkennen aan de omverstrooide jakkniker, loopt een buisleiding naar een meetplaatje, waar men de productie van elke put meet en registreert. Van de meetplaatjes lopen de buisleidingen naar het afvoeremplacement waar de lange rijken ketelwagens klaar staan die de Drentse olie vervoeren van Schoonebeek naar Pernis bij Rotterdam, de grote Nederlandse raffinaderij van de Koninklijke Shell. Die trein

OLIE UIT EIGEN BODEM

(vervolg van pag. 2)

is zo zwaar dat hij niet via Gouda kan rijden doch de omweg over Amsterdam moet maken. Die Drentse aardolie is geenszins de heldere, vluchtige vloeistof die wij kennen in de vorm van benzine of petroleum, door de oliemensen lampolie genaamd. Hij is bijna zwart van kleur en bevat weinig vluchtige bestanddelen, maar wel veel paraffine, zodat hij bij kamertemperatuur al stolt. Het is daarom nodig de tanks waarin de olie wordt opgeslagen en gemeten alsmede de transportleidingen te verwarmen. Ook de ketelwagens waarin de olie naar Pernis wordt vervoerd moeten voor het lossen „ontdooit“ worden. Dat dit omslachtig is laat zich horen, het betekent vaak verwarmingsinstallaties die op hun beurt weer gestookt worden met — olie. Want in dit bedrijf draait alles op de olie, de vluchtige energie die moeder aarde ons weliswaar gratis ter beschikking stelt, doch voor welke winning en verwerking enorme kapitalen nodig zijn.

Het aanschrijven van het Drentse land is aan het veranderen, nu boortorens bij Schoonebeek in de lucht priemen en de fabriekschroesteren verruizen in Emmen en omgeving. Deze provincie die de naam had de armste van ons land te zijn, doet steeds meer van zich spreken. De werkrachten die voor de olie-exploitatie nodig zijn leveren de B.P.M. en Drenthe samen.

Voor de bevolking betekent de olie een onverwachte werkgelegenheid die de Drenthen dankbaar aangegrepen hebben. De N.A.M. streeft ernaar het landschapsschoon inhalet te laten en eerbiedigt de plaatselijke gebruiken en toestanden. De samenwerking is dan ook uitstekend.

„Nergens ter wereld“, zei de heer Chaillet, directeur van de Nederlandse Aardolie Maatschappij, „is het boren zo makkelijk als hier in Schoonebeek. Maar — voegde hij er onmiddellijk aan toe — „nergens ter wereld is de winning zo moeilijk.“

De Drentse olie, dik en zwaar, moet met ongeduldige moeite opgepompt en vloeibaar gehouden worden.

Aan de boorputten schaan schouder aan schouder de Drenten en de B.P.M.-ers die hier hun boor-praktijk opdoen of als eerste stap op hun weg door het machtige Shell-bedrijf, de moeilijkheden van de aardolie-winning aan den lijve ondervinden.

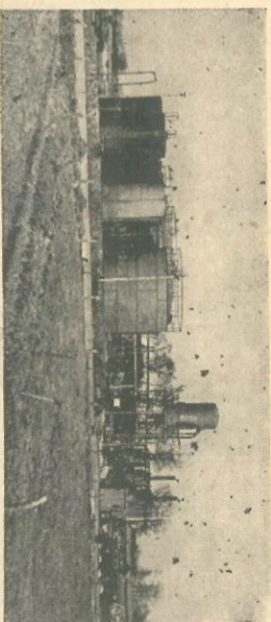
Wie straks werkzaam zal zijn in Curaçao, Maracaibo, Venezuela, Pladjoë of Baik Papaj, moet eerst in de prut van een boorput hebben geploeterd en gezwoegd om pijpen aan te schroeven, de spoelingsstroom te leiden en te controleren en alle ongemakken van de pionier doorstaan hebben. Dat bewerkt saamhorigheidsgevoel en teamspirit.

Aan de overkant van het Schoonebeekdorp, op het boorterrein Emlichheim boren de Duitsers, al 20 jaar lang, doch met resultaten welke verre ten achter blijven bij die welke de N.A.M. in enkele jaren wist te bewerkstelligen.

De oorzaken: de genoemde teamsprit die de Nederlanders teller doet werken en doorzetters, al 20 jaar lang, doch met resultaten welke verre ten achter blijven bij die welke de N.A.M. in enkele jaren wist te bewerkstelligen.

M, die over de gehele wereld geboord heeft en de technische voorsprong die het ons mogelijk maakt een put te boren en in exploitatie te brengen in een kwart van de tijd die de Duitsers daarvoor nodig hebben. De boortorens staan in Schoonebeek, straks staan ze wellicht ook elders in ons land en met elke slag van de pomp komt een stroom welvaart naar boven.

Hoe lang? De deskundigen zijn van mening

Meetstation in Schonebeek

dat de dagproductie van 1.000 ton te Schoonebeek nog niet het maximum is wat dit terrein kan leveren. Er kan dus nog meer worden geproduceerd jarenlang. Schattingen zijn riskant, doch liggen tussen de 10 en 50 jaar.

En als deze laag uitgeput is, komt er wellicht elders in ons land of waar dan ook ter wereld een nieuw veld in exploitatie, met Nederlandse boortorens, boormesters en bemanningen, pompende olie, de vluchtige energie die onmisbaar is voor onze huidige en toekomstige welvaart.

Zo pompt Nederland voor zijn toekomst.

NIEUWS VAN DE FABRIEK MAANWEG

Er werd.....

— uit de kleedkamer de regenjas medegenomen van F. Zonderwan, afdeling Gereedschapmagazijn, in ruil voor een andere veel gelijkenis verzonende regenjas.

Verzoeke deze onopzettelijke ruil ongedaan te maken.

*
— in de Expeditie op grote schaal gebroken en verbouwd. Voor wie het weten wil:

— het kantoor, nu tijdelijk gehuisvest in het „palinghok“ verschuift naar achteren,

— de muren om het lakhok verdwijnen nu de lak buitenshuis is ondergebracht,

— er komt een net kamertje voor de buitenportier, die zijn cel in de fietsenstalling gaat verlaten,

— de inkomende goederen-controle wordt verkleind en binnen de rooilijn gebracht, het palinghok (tijdens de oorlog de aan trekkelijkste plek van de gehele fabriek) wordt toilet voor stamperij, expeditie en metaalmagazijn.

*
— wat de verdere verbouwingen betreft: er komt een gang van ingang expeditie naar de stamperij. Men behoeft dus niet meer het trapje naast de compressor af te dalen,

— de belteijf verduijnt naar de voormalige spuitelij. In de vrijgekomen ruimte komt het stempelmagazijn,

— het tegenwoordige stempelmagazijn krijgt een betonnen vloer en wordt uitbreiding stamperij,

— het metaalmagazijn wordt gedecentraliseerd; er komt o.a. een staalmagazijn op de eerste verdieping naast metaalwaren, de grote carline wordt verplaatst naar de te verdieping van de houvlengel, in de voormalige ruimte van „Brammetje“, op deze verdieping komt tevens het ser-

vicemagazijn, nu tegenover afdeling Arbeid gehuisvest,

— de vrijkomende ruimte gelijkvloers wordt benut voor Pakama, nu aan de Parkweg, — de vrijkomende ruimte aan de Parkweg wordt winkel voor verkoop aan personeel,

— de verkoop aan personeel aan de Maanweg wordt alsdan alleen nog aan de Parkweg bedreven.

*
— er komt een nieuwe platenschaar ter vervanging van de grote van het metaalmagazijn, welke overgeplaatst wordt naar Utrecht.

De nieuwe is nog groter dan de vertrekken-

er wordt door de machineploeg gereviseerd een Index automaat, zijnde een automatische revolverbank welke geweldige kwantums kan produceren. Een waardevolle versterking voor de gelederen van ons autolencorps.

*
— naast de KY 647, die de KY 466 opvolgt, loopt de KY 465, ons kleine toestel, nu wel op zijn laatste benen.

De KY 465-band draait momenteel boven de planning, heiligen een collectief compliment waard is aan allen die aan deze productie medewerken.

Als de de lopende serie ten einde is, zullen geen nieuwe KY 465's meer worden opgezet.

*
— deze week lak gepompt in de nieuwe laklank, naast de Quonset. Zoals wij U al eerder vertelden is deze laklank alkomstig uit een Duitse duikboot, waar hij als ballast-tank dienst deed.

Nu bevat hij 5.000 liter blanke lak en verdunning.

Gelapt wordt onder druk; net als een bierleiding.

UTRECHT

Je denkt dan aan alles wat dit (productie-) kind aan vreugden en zorgen heeft opgeleverd en dat nu in de maatschappij zijn dienst moet doen.

Weet U dat we daarvoor een lengte van 21000 m. messingdraad ø 3 mm. verwerkt!

Excusez du peu!

door Hr. Stoff een schema gemaakt van de elektrische installatie Impregneerderij, waar we nu met de fasoenering gaan beginnen.

Er werd deze week .....

..... van de houtfabriek Den Haag enkele flinke partijen ankerrekjes ontvingen. Nu de Ag 240 motor nog niet in productie is, hebben we voor de Ag 220 ook nog extra 600 rekjes bijbesteld.

..... een tweetal haspels met kabels voor onze hoofdleidingen ontvingen. Deze worden bij de onderhanden ter reinherziening meteen in de grond gebracht, waarmee ons krachtleiding-net weer een stap verder komt.

..... voor het gereedschapmagazijn de nog onbrekende kasten binnengebracht. De verhuizing en definitieve inrichting van het nieuwe magazijn zal nu toch zijn beslag krijgen. Verschillende tegenvallers zorgden dat we hier enkele maanden op ons plan achter kwamen.

..... een telefooncentrale verplaatst. Wanneer je daar zo'n vijf minuten staat te kijken, als er druk getelefoneerd wordt, dan krijg je groot ontzag voor de zwaakstroombouw en voor de bouwers van deze installatie, waarbij, zowel wat onderdelen als wat montage betreft, nauwkeurigheid een eerste vereiste is.

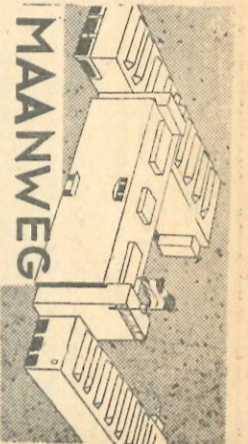
..... door de Heer Smit voor een vergrassing gezorgd, doordat wij met spoed een partij elektriciteitsbuis, zoals U weet een zeer schaars artikel, geleverd kregen.

..... in de montage door timmerman De Vries voor rekken op de transportwagens gezorgd, waardoor onze dure handboormachines keurig op een rijtje vervoerd worden. Na alle moeite, hebben we met deze prima machines te fabriceren, gaat het niet aan deze als knostrapen op een hoop te storten.

..... boven de transportgang een X-tal raman hersteld. Nagenoeg alle ruiten werden vernieuwd, de patentroeden met afvaltingsgiet werden schoongemaakt zodat wij weer droog door de gang komen al regent het buiten pijpenstelen.

..... aan de ankerhanden druk fouten gerevisiteerd, d.w.z. er werd op de periodieke tijdstippen gelukkig meestal een aantekening gemaakt bij O fouten. Speciaal een pluin voor de goede de „Koortslijsten“ Wanneer jullie dit volhouden dan krijgen wij gezamenlijk de kwaliteit 100%!.

..... geconstateerd, dat de Arentzstraat gruwelijke zaken herbergt. Hevig geschokt vragen wij iedere medewerking deze vondst in de doofpot te stoppen opdat de autoriteiten er de lucht niet van krijgen. Wij Heer van Beem voor een waardige begrafenis zorgdragen?

MANNEWEG

BURGERLIJKE STAND

Geboren: Antonius Wilhelmus Jacobus, zoon van J. G. Goverde, afdeling Gereedschapsmakerij op 13-5-1948. Verloofd

J. M. v. d. Bruggen, afdeling Meubelmakerij met Mej. H. Meier op 22-5-1948.

Gehuwd: Mej. H. P. Scholtes, afdeling Camtinendienst met W. Zikkenheimer op 21-5-1948.

Mej. W. Mebus, afdeling Voorcalculatie met F. Stoops op 26-5-1948.

Mej. C. J. Gantleman, afdeling Voorcalculatie met J. A. Kersch-baar op 26-5-1948. J. M. v. Rijswijk, afdeling Metaal-waarten met Mej. P. Bruggeling op 26-5-1948.

DANK

Hiermede betuigen wij onze dank aan D. rechten, chefs en collega's voor de gelukwensen en cadeaux bij ons huwelijk ontvangen.

J. BRIL - v. d. STOEP.

Sprekkur Kern

A.s. Maandag houdt de Kern sprekkur in wachtkamer 2 (begane grond). Aanwezige zijn: Hr. de Geus. Te pauze: Mei. Verwaal en Hr. Mindé. 2e pauze: Mei. Verwaal en Hr. Mindé.

UIT DE ERRES-EXPRES

Nast het bericht over het 40-jarig jubileum van de heer J. van Randwijk, directeur van STOKVIS (waarover elders in dit nummer) bevat de E.E. de mededeling, dat de heer Louis Stockvis zijn functie als commissaris van de vennootschap heeft neergelegd na een werkzaamheid van welhaast een men-serieelheid, eerst als directeur, later als voorzitter van de Raad van Commissarissen en tenslotte als commissaris. Per 31 December 1947 had STOKVIS 1528 employés in dienst waarvan 276 meer dan 25 jaar! Wel een bewijs hoe hokvast men daar is. Daarbij zijn er die heel beschadend begonnen, en als adjunct-directeur of directeur eindigden. 34 Van die oudgedienden waren zelfs tenminste 40 jaren aan het bedrijf, een nummer een halve eeuw. Hoe oud STOKVIS wel is, blijkt uit een artikel over een andere 50-jarige jubilaris, H. Keyser, die op 1 December 1884 in dienst van de firma trad en op 1 December 1904 zijn 50-jarig jubileum vierde.

Numer 127

het V.D.H-tje

29 Mei 1948

WEKELUKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

Radio- en Stofzuigerfabriek: **MANNEWEG - Den Haag**

Motorenfabriek: **ABSTERDIJK - Utrecht**

Rijwielafabriek De Kroom: **Laakweg - Den Haag**

Verkoopkantoor: **MANNEWEG - Den Haag**

VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Televisie en F.M. strijden om voorrang

wat ons te wachten staat

„Televisie en F.M. strijden om de voorrang“ schreef een krant dezezer dagen. Inderdaad staan ons op dat gebied grote dingen te wachten. Wie meende dat de radio in 1939 op zijn hoogtepunt stond is door de oorlog wel tot andere gedachten gekomen. Wat de televisie betreft: de B.B.C. heeft in Londen al 50.000 „kijkers“, want luisteraars het aantal kijkers in New York City zal daar wel een veelvoud van zijn. 4 uur per dag zendt de B.B.C. uit en de programma's, die met grote zorg en smaak zijn samengesteld, brengen een geheel nieuwe mogelijkheden voor onze kunstenaars.

HEEMRADIO - HEEMMOTOR - HEEM-RIJWIEL - HEEMVERKOOP

Om meer uniformiteit in onze telegramadressen te krijgen is voor onze bedrijven een serie nieuwe aangevraagd, te weten: Hoofdkantoor en fabriek: **Maanweg: Heemradio.** Fabriek Utrecht: **Heemmotor.** Fabriek De Kroom: **Heemrijwiel.** Verkoopkantoor: **Heemverkoop.** De oude, resp.: **Heembloem Kroonwiel Verkor.**

blijven voorlopig nog ingeschreven om mogelijkheden te voorkomen. Men gelieve van onze kant voortaan echter uitsluitend de nieuwe te vermelden en te gebruiken. Gedurende enkele weken zal bij de post een strookje — waarop deze gegevens — worden bijgevoegd. Aldus komt met „Heembloem“ de laatste herinnering aan de oude naam **Radiofabriek & Ingenieursbureau Van der Heem & Bloemsma** te vervallen.

Consul vraagt: „KAN HET NIET PER BRIEF?“ WELKOM VREEMDELING

Dat is de groet die men in toeristen-landen te horen krijgt, in de reisbureau's waar men de reizigers inlicht over reistroutes, hotels, bezieningsmogelijkheden en de bezoekers op alle mogelijke manieren van dienst is. Kortom: de behandeling die wij voor de oorlog genoten bij het Zwitserse Verkeersbureau. Niet dat de Zwitsers nu niet beleefd meer zijn, maar de tijden zijn veranderd en de Zwitserse francs schaars. Nederland, als gevolg van deze veranderingen, is vanwege de dollars, ponden sterling en andere deviezen,

Televisie zal ook in Nederland komen en er zullen hier te lande ook televisieposten gemaakt worden. Wellicht ook door ons. Wat de F.M. — de frequentie modulatie betreft: dat is iets waar de meesten onzer voor de oorlog waarschijnlijk nog nooit van gehoord hadden en wat nu al realiteit is. Wie de voordrachten van de heer Van Waaswijk over de radio in Amerika indertijd hoorde, weet — op diens gezag — dat F.M. enorme mogelijkheden biedt ten aanzien van de ontvangst doch eveneens moeilijkheden oplevert ten aanzien van de uitzending en verbreiding. De zoveel betere geluidskwaliteit, de volkomen rustige ontvangst, zijn voor de radiotechnici voldoende aansporing te mogelijkheden die F.M. biedt, volledig te benutten.

Wij hebben F.M.-muziek kunnen beluisteren en zelfs voor ons ond's undig oor was het verschil met normale radiomuziek groot. De P.T.T. heeft momenteel op Scheveningen een experimentele zender van 1 kilowatt staan, die wellicht een nieuwe fase in de radio inhoudt: die van de F.M. Hetgeen voor ons betekent, dat wij F.M.-apparaten of apparaten met een afzonderlijk F.M.-gedeelte zullen gaan vervaardigen.

DE RADIO'S VOOR MEVR. SPOOR

In de Nieuwe Haagse Courant van 22 Mei stond een bericht over de honderd radio's voor mevrouw Spoor. Het betreft hier een actie van de kranten om honderd radio's beschikbaar te stellen voor de militeairen in Indië: de radio's voor mevrouw Spoor.

„De honderd Erres-toestellen“ schrijft de krant (een beetje reclame voor de maatschappij „Javastaal“ in Batavia kan nu geen kwaad meer!), „waren tenslotte klaar en de

In overleg met de Kernen Maanweg en Utrecht en de Vakbonden heeft de Directie besloten, ook dit jaar aan het personeel een gratificatie toe te kennen van 2%.

In afwijking van de regeling van 1947 zal deze gratificatie in Juli a.s. in haar geheel worden uitbetaald.

Zij, die nadien het bedrijf om één of andere reden verlaten en op ontslagdatum nog geen vol jaar in dienst hebben te zijn geweest, zullen deze 2% moeten terugstorten.

Degenen, die bij de uitbetaling dezer gratificatie dus nog geen jaar in dienst zijn, worden geacht, door het aannemen dezer gelden, deze voorwaarde stilzwijgend te hebben aanvaard.

Ir. E. van Emden, ex-V.D.H., thans Javastaal, kwam vorige week overvlepen uit Batavia en vanzelfsprekend even op bezoek bij ons, bij welke gelegenheid vele herinneringen werden opgehaald en nieuwe plannen werden besproken.

juichtreket galme via de telefoonlijn door tot de werkkamer van mevrouw Spoor.“ Prettig in de krant die vertrouwde naam Erres vermeld te vinden in combinatie met Javastaal, de maatschappij die de Erres radio's in Indië verkoopt. Prettig ook dat de jongens in de Indische hospitalen zullen luisteren naar Erres-klanken, naar wij vertrouwen met evenveel dankbaarheid als wij luisteren naar mevrouw Spoor.

vangst was zo, dat onze vertegenwoordiger zeker geen prijs meer gesteld had op een bezoek aan Holland, ware het niet, dat de zakelijke redenden voor dit bezoek zeer dringend waren.

Onze Canadees was bevreemd, om niet te zeggen verontwaardigd, over deze behandeling, die wel in schrilte tegenstelling was tot de wijze waarop zijn aanvraag voor een Frans visum werd behandeld.

De Franse ambtenaar ontving hem hoffelijk, maakte hem opmerkzaam op enkele bezieningsmogelijkheden van zijn land, was gul met reisgidsen en brochures, en verwierf zodoende de goodwill die een arm land bij toeristen moet hebben.